

قصه پژوهی ایرانی

حسن عادلخان

به نام خدا

ناشر برگزیده
هفدهمین، بیستمین، بیست و دومین،
بیست و سومین و بیست و چهارمین
نمایشگاه بینالمللی کتاب تهران

قصه پژوهی ایرانی

حسن عادلخانی

سرشناسه	: عادلخانی، حسن - ۱۳۵۱
عنوان و نام پدیدآور	: قصه‌پژوهی ایرانی / حسن عادلخانی.
مشخصات نشر	: تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۹۶
مشخصات ظاهري	: بیست و شش، ۳۷۰ ص.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۴۳۶-۲۲۴-۷
وضاحت همروست نویس	: فیبا
موضوع	: افسانه‌ها و قصه‌های ایرانی - تاریخ و نقد
موضوع	: داستان‌های فارسی - تاریخ و نقد
موضوع	: شعر فارسی - تاریخ و نقد
شناخت افروزه	: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی
ردیبلندی کنگره	: PIR۳۹۹۳/۲
ردیبلندی دیوبی	: ۳۹۸/۲۰۹۵۵-۹
شماره کتابشناسی ملی	: ۴۷۳۵۱۳۲

قصه‌پژوهی ایرانی
نویسنده: حسن عادلخانی
چاپ نخست: ۱۳۹۷
شماره گان: ۱۰۰ نسخه
حروفچینی و آماده‌سازی: انتشارات علمی و فرهنگی
لیتوگرافی، چاپ و صحافی: شرکت چاپ و نشر علمی و فرهنگی کتیبه
حق چاپ محفوظ است.

اداره مرکزی و مرکز پخش: خیابان نلسون ماندلا (افریقا)، چهارراه حقانی (جهان کودک)، کوچه کمان، پلاک ۲۵؛ کد پستی: ۱۵۱۸۷۳۶۳۱۲؛ صندوق پستی: ۹۶۴۷ - ۱۵۸۷۵ - ۷۰؛ تلفن: ۸۸۷۷۴۵۶۹؛ فکس: ۸۸۷۷۴۵۷۲؛ تلفن: ۸۸۶۶۵۷۲۸ - ۲۹؛ تلفکس: ۸۸۶۶۵۷۲۸ - ۴۵؛ آدرس اینترنتی: www.elmifarhangi.ir info@elmifarhangi.ir؛ وب سایت فروش آنلاین: www.farhangishop.com؛ فروشگاه مرکزی (پرنده آبی): خیابان نلسون ماندلا (افریقا)، بین بلوار گلشهر و ناهید، ابتدای کوچه گلfram، پلاک ۷۲؛ تلفن: ۰۲۰۲۴۱۴۰؛ فروشگاه یک: خیابان انقلاب، رو به روی در اصلی دانشگاه تهران؛ تلفن: ۰۰۰۷۸۶ - ۶۶۹۶۲۸۱۵؛ فروشگاه دو: میدان هفت تیر، خیابان کریمخان زند، بین قائم مقام فراهانی و خردمند، پلاک ۱۳؛ تلفن: ۰۶ - ۸۸۳۴۳۸۰؛ فروشگاه سه: خیابان کارگر شمالی، رو به روی پارک لاله، نیش کوچه ستاره، نمایشگاه و فروشگاه محصولات فرهنگی سازمان تأمین اجتماعی، پلاک ۱

تقدیم به
تمام قصه گویان؛
به ویژه گنجینه حقیقی فرهنگ آمره، پدر بزرگم،
اسفندیار عادلخانی

فهرست مطالب

چهار متل به گویش آمره سیزده	
پیشگفتار هفده	
مقدمه بیست و یک	
فصل اول: مهم ترین مفاهیم کتاب ۱	
فصل دوم: مبنای شکل‌گیری قصه ۵	
تعریف قصه ۵	
تعریف عامیانه ۷	
شاخصه‌های قصه ۸	
۱. از نظر زبان ۸	
۲. از نظر زمان و مکان ۸	
۳. از نظر راوی ۹	
۴. از نظر هسته (طرح) ۹	
۵. از نظر درونمایه ۱۰	
۶. کارکردهای قصه ۱۰	
۷. از نظر شخصیت و گفت و گو (دیالوگ) ۱۱	

۱۱ انواع قصه عامیانه
۱۴ معرفی آمره
۱۴ شاخصه‌های معیشتی اهالی آمره
۱۵ گویش آمره
۱۶ نقشه و عکس آمره
۱۹ فصل سوم: پیشینه آمره‌پژوهی
۲۱ فصل چهارم: ویژگی‌های عمومی قصه‌های آمره
۲۹ فصل پنجم: پیشینه قصه‌پژوهی
۲۹ آثار داستانی پیشین
۳۳ قصه در پژوهش‌های ایرانیان
۴۰ نظریه ریخت‌شناسی پرآپ
۴۷ نظریه شماره گذاری آرنه / تومپسون و طبقه‌بندی مارزلف
۵۳ فصل ششم: مبانی شکل‌گیری قصه
۵۵ فصل هفتم: چارچوب کتاب
۵۷ راویان
۵۷ گردآوری داده‌ها
۵۸ جدول طبقه‌بندی قصه‌های عامیانه آمره
۶۳ تحلیل جدول طبقه‌بندی قصه‌های عامیانه آمره
۶۵ فصل هشتم: جدول مشخصات راویان به ترتیب تعداد روایت
۶۵ تحلیل جدول مشخصات راویان
۶۶ تصویر راویان
۶۷ فصل نهم: طبقه‌بندی، تحلیل و بازگردانی ۳۰ قصه آمره به زبان فارسی
۶۷ گروه ۱) II. قصه‌های به معنی اخض: الف. قصه‌های سحر و جادو
۶۷ ۱. مادیان چهل کرّه

۷۸	۲. دختر فقیر و شاقلی
۸۷	۳. انگشتري
۹۸	۴. دوشيرك
۱۰۵	۵. عمور جياعلى
۱۱۳	۶. سکوت شاهزاده
۱۱۶	۷. سنجد پدر بزرگ (۱)
۱۲۷	۸. سنجد پدر بزرگ (۲)
۱۳۵	۹. عتر خانم و هفت خواهر
۱۴۱	۱۰. سه پرسشن
۱۴۶	۱۱. موسى و خاركن
۱۵۷	گروه ۲) II. قصه‌های به معنی اخص: ب. قصه‌های مربوط به اولیا و شخصیت‌های تاریخی و ...
۱۵۷	۱۲. لالاین
۱۶۲	۱۳. دنیا، دار مکافات است
۱۶۵	۱۴. حضرت علی (ع) و دیو
۱۷۰	۱۵. اسکندر و پادشاه چین
۱۷۴	۱۶. اسکندر و جست‌وجوی آب زندگانی
۱۸۰	گروه ۳) II. قصه‌های به معنی اخص: الف. قصه‌های سحر و جادو + قصه‌هایی مانند داستان کوتاه
۱۸۰	۱۷. عباس کچل
۱۸۹	۱۸. سرنوشت شاه عباس
۱۹۸	۱۹. سرزمین بی مرگی
۲۰۵	۲۰. گوهر شب چراغ
۲۱۶	۲۱. در جست‌وجوی سرزمین بی مرگی
۲۲۷	۲۲. پندهای صدتومانی
۲۴۰	گروه ۴) قصه‌های شوختی
۲۴۰	۲۳. نه من غریبم

۲۴۴	۲۴. دختر پادشاه و رندان اصفهان
۲۵۰	۲۵. مرد لُر و رندان اصفهان
۲۵۷	۲۶. مردی که به دنبال پول به اصفهان رفت
۲۶۸	گروه ۵) قصه‌هایی مانند داستان کوتاه
۲۶۸	۲۷. دستک بزنید که هر چه بردن بردند
۲۷۴	۲۸. سنگ صبور
۲۸۱	گروه ۶) قصه‌های مربوط به حیوانات
۲۸۱	۲۹. شنگول و منگول
۲۸۵	گروه ۷) قصه‌های دیو ابله
۲۸۵	۳۰. مرد ترسو
۲۹۳	فصل دهم: نمونه‌هایی از قصه‌ها به گویش آمره
۲۹۳	۴. دو شیرکه
۲۹۷	۵. عامو رجبیلی
۳۰۱	۶. سکوت شازاده
۳۰۲	۷. سینجیشک بُوا (۱)
۳۰۷	۸. سینجیشک بُوا (۲)
۳۱۱	۹. دادا عتره و هف خواخ
۳۱۳	۱۰. سه پرسشن
۳۱۶	۱۱. موسی و خارکن
۳۲۳	۱۲. لا لایسنه
۳۲۵	۱۳. دنیا دار مکافاته
۳۲۷	۱۴. حضرت علی (ع) و دیو
۳۳۰	۱۷. عباس کچل
۳۳۵	۱۸. ماجراهای شاه عباس
۳۳۹	۱۹. سرزمین بی مرگی
۳۴۳	۲۰. گوهر شب چراغ

فهرست مطالب / یازده

۲۵. مرد لر رند گل اسپونه	۳۵۰
۲۶. مرد های که جه دمه بول به اسپوشه	۳۵۳
۲۸. سنگ صبور	۳۵۶
۲۹. شنگول و منگول	۳۵۸
نتیجه	۳۶۱
منابع	۳۶۵
کتاب ها	۳۶۵
مقالات	۳۶۸
پایان نامه ها	۳۶۹
منابع لاتین	۳۷۰
منابع شفاهی	۳۷۰

چهار متل به گویش آمره^۱

اول

جنگیدی و جنگیدی	بکشتی و بکشتی ^۲
سرم راشکستی	کله سرم شکستی
خون داخل گودال ریخت	خونه بشیه ها چاله
گودال علفی به من داد	چاله ها م علف دا
علف را بردم به بزی دادم	علفم ببرد گیچیم دا
بزی پشکلی به من داد	گیچی بی پشگلکش هایم دا
پشکل را به مادربزرگ دادم	پشگلکم ببرد ها مانیم دا
مادربزرگ فتیری به من داد	مانیه بی فتیر کش هایم دا
فتیر را بردم به پدربزرگ دادم	فطیر کم ببرد ها بوم دا

۱. راوی هر سه متل، مادربزرگم، مرحوم مرضیه انسی.

۲. در روایتی دیگر: «بگشتی و بگشتی: چرخیدی و چرخیدی / جست و جو کردی و جست و جو کردی».^۳

پدر بزرگ کلیدی به من داد کلید را بردم	بوا بی کیلیتک هایم دا کیلیتکم ببرد
این در را باز کردم، خالی بود	ی برم واکرد، پوچ
آن در را باز کردم، خالی بود	أُبَرَمْ واکرد، پوچ
در دیگر را باز کردم خالی بود(تا ۷در)	أُبَرَمْ واکرد، پوچ (یا ۷ بر)
در هفتم را باز کردم	بِرِ هفتَمِیْمَ که واکرد:
شغال و روباء و گرگ	شغاله و روباء و وُرگ
و همه نوع چرنده و پرنده	و چِرنَدَه و پِرنَدَه
و همه نوع موجود داخل آن بود	و هَمَهْ چِي بِيَا به

دوم

سوسک کوچولو کجا می‌روی؟	سوسول موسلو به کچی؟
نعمانکتان کجا می‌روی؟	نعمان کتنَه به کچی؟
تُسم تُسم یا هَمَدُون	تُسم تُسم یا هَمَدُون (آهسته، آهسته تا همدان
که شوهری تازه و جوان بیا بهم	شو بَكْرُمْ تَرَه جَوُوْ
گوشت بخرم بر سر چوب کنم	گوشت هاگیرم واچو کرم
آرد بخرم داخل خمره بریزم	آرد هاگیرم تبو کرم
پشم بخرم، رشته کنم	پشم هاگیرم واوو کرم
چرخ بخرم، نخریسی کنم	چرخ هاگیرم واوو کرم
تا پربای شوهرم را ننوار کنم.	پره قُنا شوم نُونُو کرم

سوم

گنجشک زرد و برد	متلیچی ئک زرد و بَرَدَه
الهی عزیزانست بمیرند	عزیز دل بَمَرَدَه
پنجه گل را کجا بردي؟	پنجه گُلت که بَرَدِي؟
«آن را روی یخ گذاشتمن	«اوَه سِرِ يَخْ يَعْمَنِيَا
گربه آمد و برد»	مالک بَمِيَه بَشَبَرَدِي»

چهارم^۱

یه پادشا بود، سه تا پسر داشت
دو تاش مرده بود، یکی ش جان نداشت

اونی که جان نداشت، تیر و پیکان نداشت
تفنگش ته نداشت، چاقوش دسته نداشت
سر به صحرا گذاشت، گشنهش شد غذا نداشت

گشت و گشت، سه تا آهو پیدا کرد
دو تاش مرده بود، یکی ش جان نداشت

با اون تفنگی که ته نداشت
زد به آهوبی که جان نداشت
سر از زمین برنداشت

بعد خواست دیزی بپزد، دیگ نداشت
گشت و گشت، سه تا خانه پیدا کرد
دو تاش خراب شده بود، یکی ش سقف نداشت

رفت به خانه‌ای که سقف نداشت
سه تا دیگ پیدا کرد، دوتاش شکسته بود، یکی ش ته نداشت

۱. در آخرین روزهایی که کتاب برای چاپ آماده می‌شد آقای حسین غفاریان متلی زیبارا که از پدرش مرحوم حاج درویشعلی به زبان فارسی شنیده بود برای همیشه در کتاب قصه‌ها به ثبت رساند.

با آن چاقو که دسته نداشت
گوشت را ریخت تو اون دیگی که ته نداشت
جوشید و جوشید تا استخوانش آب شد و
گوشتش خبر نشد

بعد دیزی را که خورد تشنه شد
گشت و گشت، سه تا چشمہ پیدا کرد
دو تاش خشک شده بود، یکی ش نم نداشت

سرش را گذاشت تو اون چشمہ که نم نداشت
نوشید و نوشید تا سر از زمین برنداشت.

بعد می گفت: «سر نهادم بر زمین/ بر این زمین نازنین/ کس به بالینم نیاید/
غیر از امیرالمؤمنین/ اگر پاشدیم شکر خدا/ اگر پانشدیم اشهد ان
لا اله الا الله/ محمد است رسول الله/ علی ولی الله».

پیشگفتار

اندیشه جمع آوری قصه‌های آمره^۱ درست از زمانی در ذهن شکل گرفت که پژوهش در فرهنگ آمره را آغاز کردم؛ یعنی از سال ۱۳۷۱. اما در آن سال‌ها گردآوری، تدوین و تألیف واژه‌نامه و فرهنگ امثال گویش آمره را ترجیح دادم که نتیجه‌اش انتشار این کتاب در سال ۱۳۷۹ بود. پس از آن تمام هم خود را متوجه تألیف فرهنگ عامه نمودم که به انتشار کتاب فرهنگ عامه آمره در سال ۱۳۸۴ ختم شد و روشن شدن تکلیف ۱۲ قصه‌ای که در سال ۱۳۷۲ ضبط کرده بودم، همچنان در انتظار آینده‌ای نامعلوم ماند؛ زیرا هرگز راضی نبودم قصه‌ها را بدون تحلیل و طبقه‌بندی منتشر نمایم.

در این مدت، پیوسته در اندیشه ضبط و ثبت باقی‌مانده قصه‌ها از ذهن راویان بر کاغذ بودم، ولی متأسفانه هر بار به دلیلی فرصت را از دست دادم تا یکی از راویان کهن‌سال (علی‌اکبر دلاوری) که چندین بار برای روایت قصه اعلام آمادگی کرده بود، رخت به

۱. روستای آمره از توابع شهرستان خلجستان استان قم – در متهاالیه غرب این استان همزبان استان مرکزی – با شهر قم ۸۶ کیلومتر، با شهر تفرش ۲۵ کیلومتر و با شهر آشتیان ۳۰ کیلومتر فاصله دارد و اهالی آن با گویش آمره‌ای – از گویش‌های مرکزی ایران – سخن می‌گویند.

دیار باقی کشید و دقیقاً نمی‌دانم چند قصه اصیل را با خود به دل خاک برد.

اما اینک شک ندارم که بر اثر سهل‌انگاری، بسیاری از این قصه‌های رنگارنگ و اصیل – که تعداد آن‌ها هم کم نیست – در طول تاریخ، بدین ترتیب به طاق نسیان سپرده شده و برای همیشه از دست رفته است؛ برای نمونه آقای غلامعلی سعیدی نقل می‌کند که هنگام کار در معدن باریت آمره، هر روز صبح حاج فرج‌الله حق‌وردي قصه‌ای طولانی را شروع می‌کرد که تا ظهر ادامه می‌یافتد و حتی گاهی باقیمانده قصه را شیفت کاری عصر بیان می‌کرد.

همچنین خانم فاطمه غفاریان خاطرات شب‌هایی را ذکر نمود که در گرمای تابستان همراه دختر همسایه هر شب تا فرار سیدن خواب، یک قصه جدید را برای یکدیگر نقل می‌نمودند؛ قصه‌هایی که هم‌اکنون متأسفانه حتی نام تعدادی از آن‌ها را هم به یاد ندارند.

مادرم، خانم مریم مخلصی هم خاطرة قصه‌گویی‌های حاج محمد محمدعلی‌ییگی (عمو محمد زوله) را در شب‌های طولانی زمستان نقل نمود که تعداد آن‌ها تا ۱۳ قصه می‌رسیده و نام یکی از آن‌ها «بز شاخ طلا» بوده، ولی سرانجام با تلاش بسیار فقط توانست بخش‌هایی از قصه «سنگ صبور» را یادآوری و به کمک خانم فاطمه غفاریان نقل نماید.

نگارنده نیز در دوران راهنمایی و دیپرستان که دو یا سه ماه تابستان در زمین‌های کشاورزی دیم همراه مرحوم کربلائی محمد بشیری مشغول درو بودم، قصه‌های فراوانی را از ایشان شنیدم که فقط بخش‌هایی از آن‌ها را جسته گریخته به یاد دارم و بیش از آن قصه‌ها، دریغ و افسوسی به جا مانده که تمام وجودم را آکنده است.

اما ادامه تحصیل موجب جمع‌آوری کامل نمونه‌ها و طبقه‌بندی و تحلیل جدی آن‌ها زیر نظر استادان صاحب‌نظر گردید؛ لذا در سال‌های ۱۳۹۲ و ۱۳۹۱، با کاوش بسیار توانستم راویانی را بیابم که هنوز تعدادی از قصه‌ها را به یاد داشتند.

از آنجاکه با ورود رادیو و تلویزیون به تمام خانه‌ها، سنت قصه‌گویی در شب‌نشینی‌ها به دیدن فیلم و سریال و اخبار تبدیل شده و برخی از قصه‌ها سال‌ها یا شاید دهه‌ها باز گو و تکرار نشده بودند، تعدادی از راویان اظهار نمودند که بخش‌هایی از قصه‌ها را فراموش کرده‌اند، یا فقط شاکله اصلی آن را به یاد دارند؛ این نکته در تعدادی از قصه‌ها کاملاً مشهود است.

شاید نام تعدادی از قصه‌ها این گمان را ایجاد کند که قصه‌ای تکرار شده، اما دقیق بیشتر نشان می‌دهد که آن‌ها فقط در نام یا حوادث مختصر دیگر مشترک هستند و کارکردهایی کاملاً مستقلی دارند.

تمام تلاشم در تمامی مراحل جمع‌آوری، پیاده‌سازی، ترجمه و تایپ و ... این بوده که کوچک‌ترین تصرف یا دخالتی در ثبت قصه‌ها نداشته باشم و آن‌ها را با حفظ امانت و اصالت، به همان شکلی که روایت شده‌اند، منعکس نمایم.

به منظور ارائه گویش آمره، اصل تعدادی از قصه‌های این ارائه گردیده تا هم به عنوان سندی مکتوب از این گویش بر صفحه روزگار مشهوت گردد و هم زمینه برای پژوهشگران علاقه‌مند به حوزه‌های زبان‌شناسی و گویش‌شناسی فراهم آید.

در طبقه‌بندی قصه‌ها، ابتدا در جدولی شماره قصه بر اساس رده‌بندی آرنه/تومپسون و گروه‌بندی مارزلف آمده، سپس کارکردهای اجزایی قصه بر اساس جدول پرآپ در پایان قصه‌ها با علامت مخصوص ذکر شده است (البته بدیهی است که این کارکردها ویژه قصه‌هایی هستند که عوامل جادویی در آن‌ها دیده می‌شود).

در پایان تمام قصه‌ها در بخش بن‌مایه‌ها، مسیر قصه، نحوه بسط آن‌ها، اجزای قصه‌ها بر مبنای طبقه‌بندی مارزلف، ساختار کلی ترکیب قصه‌ها و درنهایت بن‌مایه‌های ساختاری و محتوایی گوناگون از قبیل زبانی،

بیست / قصه پژوهی ایرانی

اجتماعی، فرهنگی، سیاسی، تربیتی، اقتصادی، روان‌شناسانه و ... به شکل
توصیفی و تحلیلی ارائه گردیده است.

در پایان تشکر می‌کنم از تمام راویان، راهنمایی‌های ارزشمند
دکتر مریم صادقی و دکتر محمد صادق فربد، همکاری‌ها و تشویق‌های
ضمیمانه تمام اهالی آمره و صبوری همسر و اعضای خانواده‌ام.

حسن عادلخانی - آمره، مرداد ۱۳۹۵

مقدمه

ای برادر قصه چون پیمانه است معنی اندر وی به سان دانه است
دانه معنی بگیرد مرد عقل ننگرد پیمانه را گر گشت نقل
مثنوی معنوی

کاوش در جلوه‌های گوناگون فرهنگ عامه (فولکلور)^۱ از قرن‌ها قبل، در غرب به عنوان یکی از شاخه‌های علم مورد توجه قرار گرفت و به شکل اصولی و روشناند به سرانجام رسید.

ثبت جلوه‌های فرهنگ عامیانه در ایران با تأسیس دانشگاه از طریق آشنایی با پژوهش‌های غربیان در فرهنگ عامه کشور آغاز گردید و اگرچه «اندیشمندان ایرانی از دیرباز درباره اهمیت شناخت و تحلیل نمونه‌های ادبیات عامیانه کوشش کرده‌اند ... ولی به نظر می‌رسد هنوز

۱. folklore: نخستین بار باستان‌شناسی به نام تامس (W. G. Thamess) با نام مستعار آمبروز مرتون، واژه فولکلور را در مقاله‌ای در نشریه انجمن ادبی لندن به کار برد (فرهنگ مردم ایران، ۱۳۷۸: ۸). «این واژه فرانسوی (مرکب از دو کلمه انگلیسی folk [folk] به معنی توده و lor [lore] به معنی دانش) در معنی علم به آداب و رسوم توده مردم و افسانه‌ها و تصنیف‌های عامیانه، [معادل] توده‌شناسی، فرهنگ عامه، مجموعه عقاید، اندیشه‌ها، قصه‌ها، آداب، رسوم، ترانه‌ها و هنرهای ساده و ابتدایی یک ملت است» (جعفری قنواتی، ۱۳۹۲: ۱۹).

جای فعالیت‌های دقیق علمی- تخصصی و منظم خالی است» (بی‌نام، ۱۳۸۷: ۸).

اهمیت و دشواری پژوهش در فرهنگ عامه زمانی روشن‌تر می‌شود که موضوع آن، یکی از شاخه‌های ادبیات، یعنی ادبیات شفاهی، به عنوان منبع و منشأ بسیاری از آثار بزرگ ادبیات رسمی کشور قرار می‌گیرد؛ مثلاً می‌دانیم فردوسی در تدوین داستان‌های شاهنامه از روایات شفاهی بهره گرفته است.

مهم‌تر آن که ادبیات شفاهی راهی است برای شناخت و تحلیل روحیات یک ملت؛ «به همین دلیل تاریخ دانان که سال‌ها بررسی و تحلیل تاریخی فرهنگ عامیانه را کم‌اهمیت انگاشته و آن را رها کرده بودند، اینک اهمیت آن را باز‌شناخته و از نو به آن روی آورده‌اند و جامعه‌شناسی و جامعه‌شناسان هم بی‌برده‌اند که ادبیات عامیانه و سیر تحول آن، منبعی برای شناخت جستارهای اجتماعی در سطح محلی ملی و جهانی است» (همان: ص ۶، نقل از Gunnell, 2005: 812).

درست به همین دلیل است که بسیاری از مستشرقان سالیان درازی از عمر خود را صرف ثبت و ضبط جلوه‌های گوناگون فرهنگ عامه مردم مشرق زمین نموده و به گردآوری و تجزیه و تحلیل این آثار پرداخته‌اند؛ موردی که گاهی از نگاه محققان ایرانی مغفول مانده؛ تا آنجا که هنوز هم بسیاری از پژوهشگران جایگاه حقیقی این کاوش‌ها را نمی‌شناسند و اصولاً به آن اعتقادی ندارند.

غربیان نیک دانسته‌اند که سودمندترین راه تعامل با جوامع، شناسایی نیازها، آرزوها، ضعف‌ها و قوت‌های آن‌هاست و در این راه چه عنصری ساده‌تر و سریع‌تر از شناخت روحیات ایشان از طریق مطالعه در فرهنگ عامه است؟ از میان جلوه‌های فرهنگ شفاهی عامیانه، قصه، سریع‌ترین و شاید دقیق‌ترین راه نیل به این هدف است؛ لذا ایشان از همان ابتدا بخش وسیعی از تلاش‌های مادی و معنوی خود را صرف گردآوری

و تجزیه و تحلیل قصه‌های نموده^۱ و در این راه – از لحاظ کمی و کیفی – از پژوهشگران ما پیش افتاده‌اند و چه بسا راهگشای ما بوده‌اند؛ زیرا «هزارویک شب که برای اولین بار در سال ۱۷۰۴ م در فرانسه ترجمه شد، سر آغاز رویدادی اساسی است برای تمام ادبیات اروپا» (بورخس، ۱۳۷۷: ۱۴۴). زمانی که نه تنها پژوهش در ادبیات عامه مورد توجه علمای ایرانی نبوده، بلکه در آغاز سده اخیر هم عده‌ای باشک و تردید به این حوزه می‌نگریسته‌اند (خوانساری، ۱۳۴۹: ۶). به همین دلایل و به دلیل علاقه مفرط شخصی برای حفظ و ثبت آداب و فرهنگ گویش مادری، بر آن شدم که آخرین قصه‌های آمره را از ضمیر آخرین نسل راویان، بر زبانشان جاری سازم و در راه شناخت باورها، نیازها، آرزوها و ... ایشان گام بردارم.

سال‌هاست که گردآوری و مطالعه قصه‌های عامیانه در ایران رواج یافته، لیکن صرف جمع آوری قصه‌ها، جز حفظ میراث فرهنگی محلی / ملی فایده‌ای ندارد و این تلاش زمانی نتیجه‌ای مضاعف خواهد داشت که قصه‌ها به روش علمی ریخت‌شناسی، طبقه‌بندی و توصیف شوند.

بدین ترتیب، اندیشه گردآوری، ریخت‌شناسی و تبیین ساختار کلی و توصیف بن‌مایه‌های ساختاری و محتوایی قصه‌های عامیانه آمره از دو دهه قبل (سال‌های آغازین دهه هفتاد) در ذهن نگارنده شکل گرفت و از همان ابتدا نقل و ثبت صرف قصه‌ها، دغدغه‌ام را فرونمی‌نشاند و پیوسته در جست‌وجوی فرصتی مناسب بودم که باقی مانده قصه‌ها را ضبط و تحت نظرارت استادی کارдан، به روش علمی طبقه‌بندی، تحلیل و توصیف نمایم.

اکنون که این فرصت طلایی فراهم شده، مهمترین اهداف کتابم، عبارت‌اند از

۱. برای آگاهی بیشتر از سیر و حجم مطالعات ایشان – فصل دوم، مبحث «قصه در پژوهش‌های ایرانیان».

۱. جمع آوری، حفظ، ثبت و ضبط قصه‌های عامیانه آمره و نجات آن‌ها از زوال.

۲. ریخت‌شناسی، طبقه‌بندی و تحلیل بن‌مایه‌ها و ساختار کلیه قصه‌های عامیانه آمره.

۳. معرفی قصه‌های عامیانه آمره و توصیف بن‌مایه‌های ساختاری و محتوایی گوناگون زبانی، اخلاقی - تربیتی، اجتماعی، سیاسی، تاریخی - جغرافیایی، فرهنگی، اعتقادی - مذهبی و ... آن‌ها.

جمع آوری قصه‌های عامیانه از آن جهت اهمیت دارد که قصه یکی از ابزار مهم شناخت آمال، آرزوها، اندیشه‌ها، باورها، امکانات و محرومیت‌ها و در مجموع زیرساخت‌های تاریخی، فرهنگی، اجتماعی و ... یک جامعه است. همچنین بازنمایاندن جنبه ناشناخته‌ای از فرهنگ ملی - یعنی ادبیات عامیانه روستایی - به جهانیان و اثبات این نکته که ایران و روستاهای آن از نظر ادبیات شفاهی جلوه‌های غنی ادبی و فرهنگی دارند.

این کتاب، ۳۰ قصه عامیانه روستای آمره را که به شیوه میدانی از ۱۰ راوی از سال ۱۳۷۲ تا سال ۱۳۹۲ ضبط شده، به شکل کمی و کیفی معرفی و تشریح می‌نماید.

مشکل اساسی این کتاب، کهولت برخی از افراد جامعه آماری بود که مانع ضبط و ثبت دقیق تعدادی از قصه‌های اصیل آمره گردید؛ بنابراین فقط آنچه در ذهن راویان مانده بود، ثبت و بررسی شده است. همچنین مؤلف بسیار متأسف است که تعدادی از قصه‌های اصیل به دلیل فوت راویان ثبت و ضبط نشده است.

ناگفته نماند که در تحلیل‌های این کتاب، مباحث گوناگون زبان‌شناسی از قبیل آواشناسی، دستور زبان (صرف و نحو)، معناشناسی، گویش‌شناسی، مباحث تخصصی روان‌شناسی، مردم‌شناسی و جامعه‌شناسی، علم سیاست و ... مطرح نمی‌شوند و تلاش مؤلف تنها معطوف به ریخت‌شناسی قصه‌های آمره از منظر نظریه پرآپ،

مقدمه / بیست و پنجم

شماره گذاری آرنه/ تومپسون و طبقه‌بندی مارزلف و توصیف بن‌ماهیه‌های ساختاری و محتوایی از قبیل اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و روان‌شناسی خواهد شد.